

**CH@O\$
TEen@geria**



KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012

Školní rok
2021/2022

**Speciál - slavnostní
otevření multifunkčního
hřiště**

Reportáže

Názory, ankety

Rozhovory s učiteli,
žáky i hosty

Časopis vychází s podporou statutárního města Ostravy



LIFTCOMP

Obsah

Úvodník	3
Informace o akci	4
Reportáž	5
Sportovci, kteří nás navštívili	12
Rozhovor s organizátory	15
Reportáž 2	17
Názory	29

CHAOS TEENAGERŮ

Adresa redakce:

Základní škola a mateřská škola
Ostrava-Bělský Les, B. Dvorského
1, příspěvková organizace
Bohumíra Dvorského 1049/1 700
30 Ostrava-Bělský Les

Redakční e-mail:

redakcechaos@seznam.cz

Vedoucí učitel časopisu:

Mgr. Jan Goj

Redakční tým:

Michaela Brázdová,
Veronika Tkaczková,
Barbora Světlíková, Anna
Axmannová, Berenika
Malečková, všechny 9. B

Foto:

Jiří Urban (Jižní listy),
Berenika Malečková, Jan Goj

Obrázky vznikly pod
vedením pedagogů 1. a 2.
stupně, školní družiny

Kartičky s podpisy hráčů:

FC Baník Ostrava,
HC Vítkovice Ridera,
1.SC TEMPISH Vítkovice

Slavnostní otevření hřiště byla akce, jakou naše škola ještě nezažila

14. září 2021. To bylo v tomto roce pro naši školu datum téměř magické. Na tento den totiž bylo naplánováno slavnostní otevření multifunkčního hřiště, na které naše škola čekala dlouhých 20 let.

Tým učitelů připravil program, za který by se nemusela stydět ani akce města nebo třeba univerzity.

Dopolední program pro žáky zahrnoval sportovní aktivity, hry, stánky policie, hasičů, vysoké školy báňské, skákací hrad a mnoho další zábavy, o které si můžete přečíst níže. Odpoledne pak mohla přijít i veřejnost, na níž čekala autogramiáda sportovců, hry či opékání špekáčků.

Výsledný dojem? Paráda, super. Všechno se povedlo, lidi byli spokojeni a plni úsměvů a přidalo se i báječné počasí.

„Chtěl bych předně poděkovat obvodu Ostrava – Jih, bez něhož



bychom hřiště neměli. A mé poděkování patří rovněž všem zaměstnancům školy, žákům, rodičům, sportovním klubům, hasičům, policistům, zástupcům VŠB a dalším, kteří pomáhali s přípravou akce nebo se jí přišli zúčastnit,“ uvedl ředitel školy Miloš Kosík.

Nyní už tedy máme s akcí takového rozsahu tuto dobrou zkušenosti, tak nás možná v budoucnu čeká něco podobného... Nechme se překvapit.

Redakce

Základní informace o akci

Název:

Slavnostní otevření multifunkčního hřiště

ZŠ B. Dvorského 1

Termín konání:

14. září 2021

Autoři programu:

Petr Tomis, Jana Jeřábková, Miloš Kosík, Lucie Buranská, Irena Goldová, Martina Škovronová

Realizační tým:

**Pedagogové a žáci ZŠ a MŠ B. Dvorského 1,
pomoc na stanovištích zajišťovali žáci 9. tříd**

Mediální prezentace:

Reportáže v České televizi (pořad Branky, body, vteřiny, 5minutová reportáž na ČT Sport) a TV Polar, články v Jižních listech, na webových stránkách školy, výstava na chodbě školy, speciál školního časopisu



Reportáž - Co se kde dělo

Jak to všechno začalo

V úterý 14. 9. 2021 jsme se staly součástí slavnostního otevření víceúčelového hřiště na naší škole. Pro mladší žáky jsme společně s učiteli - s panem učitelem Tomisem v hlavní roli - připravili přes 13 zábavných i zajímavých stanovišť. Mezi nimi byla například ukázka



policejního a hasičského sboru, skákací hrad, malování s dětmi na chodník, pohybové aktivity a hry, naučné hlavolamy a podobně. Součástí se stalo i vystoupení pejsků. V odpoledním programu přišli na autogramiádu fotbalisté a hokejisté, se kterými jsme sepsaly rozhovory, které si můžete přečíst níže.

Celým dnem nás provázel svým hlasem DJ Radovan, velice sympatický a energický moderátor,

který nám později zodpověděl pár zajímavých otázek. Uváděl jednotlivé části programu a komentoval stanoviště.

Během příprav jsme si poslechli školní hymnu.

Na novém hřišti se sesedly třídy prvního stupně na svá vlastní stanoviště, kolem hřiště zaujali svá místa žáci 6. až 9. tříd.

Při zahájení akce pronesl pan ředitel pár úvodních slov, krátce představil celodenní program. Proslov ukončil slovy „Pojďme na to“ s přáním dobré zábavy.

Následně k nám promluvila místostarostka obvodu Ostrava-Jih Dagmar Hrabovská, která pomohla s vybudováním projektu nového hřiště.



A hned jsme se pustily do prvního rozhovoru. Tady je:



Trému mám, ale hlavně, že mě moje práce baví

Rozhovor s moderátorem akce DJ Radovanem a jeho asistentem – zvukařem, který nám zajišťoval hudební doprovod:

Musí být člověk extrovertní, aby se z něj stal moderátor?

Moderátor: Myslím si, že nemusí. Hlavní je, aby jej tato práce bavila.

Máte trému?

Moderátor: Ano, ale moje práce mě moc baví.

Znáte osobně někoho známého, nějakou celebrity?

Moderátor i zvukař: Znáám třeba Leoše Mareše, ze zpěváků a kapel je to například Mike Spirit, Rybičky 48, Rock´n´Roll band Marcela Woodmana, Jan Koler, FiHa. Posledně jmenovaná skupina vznikla jako kapela spolužáků Wichterlova gymnázia v Ostravě, členové kapely spolupracovali i s Václavem Neckářem.

Zvukař: Znáám celkem dost známých osobností, protože se jim starám o to, aby vše správně fungovalo.

Jak jsme prožili dopolední program

Program zahájila svým vystoupením bývalá žákyně naší školy Anita, mladá, nadaná gymnastka týmu SSK Vítkovice. Následně vystoupilo trio mladších žákyň naší školy, za tým mažoretek Krokodýl. Jako další vystoupila naše spolužačka, mažoretko Veronika Luňáčková, která má na svém kontě přes





280 medailí. Své vystoupením popsala použitím slov „stres, dobré, náročné“. Následovalo další vystoupení Anity - moderní gymnastika se švihadlem.

Dále následovala ukázka tance se psy, takzvaného dog dancingu, prováděného čtyřmi fenkami: Nixie, 12 let stará, čtyřletá Rory, Liou, která je zvláštní svým plemenem anglický kokršpaněl, protože dog dancingu se obvykle neúčastní, a fenka Night, nejmladší účastnice. Při tomto nevšedním tanci jsme všichni pozorovali, jak fenky probíhají svým paničkám mezi nohama, couvají, dělají všelijaké otočky, chytají disky a skáčou svým paničkám do náruče. Pozorovali jsme také představení Agility improvizované dráhy, kterou si mohly proběhnout i menší děti. Psí zpestření dětem udělalo velkou radost, až jásaly radostí.

Zajímavosti, které jsme se dozvěděly:

Pejsek je schopen se určitému povelu naučit během týdne, při velice častém trénování. I starší pejsci se mohou naučit nějaké triky.

Pokud by vás zajímalo více informací, podívejte se na stránky tohoto klubu:

www.naura.cz.

Stanoviště, která jsme navštěvovali:

1. Hlasování o nejlepší obrázek se sportovní tematikou, výběr do soutěže. Děvčata, která

zde asistovala, si myslí, že všichni žáci odvedli dobrý výkon a do své práce zapojili představivost a fantazii. Honza M. a Marek J. z 6. A nám u tohoto stanoviště řekli, že se jim celá akce líbí.

2. Stanoviště odznaku všestrannosti, kde bylo možno si zasoutěžit a vyhrát pohár. Hřiště bylo rozděleno na více částí, volejbalu, basketbalu a jiných. Děti z 6. B (Natálie P.,



Natálie Š., Charlotta Č., Jan M.) měly z tohoto stanoviště příjemný dojem, líbil se jim program i okolí.

3. Sbor policie, poučení o bezpečnosti, bezpečnostní pokyny dětem, opakování telefonních čísel tísňových linek a ukázka policejních pomůcek.

4. Sbor dobrovolných hasičů Ostrava Zábřeh, který přišel přiblížit činnost dobrovolných hasičů, což zahrnuje výjezdy na všechny mimořádné akce, jako je likvidace hmyzu, požáry, povodně a také technická pomoc. Dále předvést techniku, pracovní pomůcky a výjezdová auta.

5. „Opičí dráha“, kterou děti zdolávaly s pomocí paní učitelky Horákové, která nám prozradila, že se děti snaží, ale je potřeba jim občas poradit, po dlouhé epidemické pauze mají radost z pohybu, a asistenta Honzy Č., kterého dle jeho slov pomáhání dětem baví. Dětem se nejvíce líbil netradiční start opičí dráhy na balančním míči.

6. Lukostřelba, chytání míčku do kornoutku, skupinové kreativní malování, házení kroužků na cíl a něco jako pinball. Asistent stanoviště nám sdělil, že se tady děti skvěle baví a je s nimi spousta zábavy.

7. Nauka o přírodě, skládání puzzle lesního hmyzu, stromů a rostlin. Děti se na tomto stanovišti mohly dozvědět informace a zajímavosti o životě v lese. Žáci třídy 2. B jásali, že

by podobné akce chtěli každé úterý, moc se jim tady líbí.

8. Seznámení s lesními zvířaty a s přírodou, skládání puzzle. Paní učitelka Lokajová, která toto stanoviště vedla, nám poskytla informace o tom, že kdyby se děti více rozhlížely kolem sebe, tak by se jim možná běžná zvířata tolik nepletla. Jako doporučení paní učitelka přidala zmínku, aby se děti i se svými rodiči zábavnou formou zajímali o přírodu.

Děti často kukačku nahrazovaly holubem, jezevce syslem, každé zvíře, které mělo parohy, považovaly za jelena. Se svým asistentem Markem P. se paní učitelka shodla na tom, že nejtěžší na poskládání bylo puzzle výra velkého, u kterého děti trávily nejvíce času. Na tomto stanovišti se nejvíce dařilo třídě 5. A, která dle slov paní učitelky Lokajové byla nejlepší, děti složily všechna puzzle včetně zmíněného výra velkého, znaly všechna zvířata a díky tomu porazily i žáky devátých tříd.

9. Foukání obřích bublin – vyjádření žáků 8. B u tohoto stanoviště: „Super, velice jsem si užil lukostřelbu.“ „Líbilo se mi vystoupení pejsků a dobré počasí během celého dne.“,

„Zajímavé, inspirativní.“ „Já se mám špatně, nepustili nás na hrad, protože je to prý pro menší děti. To mě uráží.“ A ještě jeden výrok: „Dobré koule.“

10. Cornhole – žákyně naší školy Natálie se u tohoto stanoviště vyjádřila takto: „Sice jsem se na dnešek moc nevyspala, ale užívám si to tu. Tuto hru jsem vyhrála alespoň stokrát.“ Dále jsme se dozvěděly, že z celé třídy hrál tuto hru v minulosti pouze jeden žák, Ryan, v Ostravě na

festivalu minulý týden. Pro zbytek třídy to tak bylo něco nového, z čehož měly děti radost. Eliška S. okomentovala událost slovy: „Je to tady super, moc jsme si to užili, tedy až na vosy, které nás provázely téměř celým dnem. Škoda je, že jsme nemohli na skákací hrad.“

11. Skákací hrad – děti nám prozradily, že možnost skákacího hradu se jim moc často nenaskytne, takže jsou rády, že se mohou zúčastnit teď.

12. Policie, která dětem předvedla vybavení pořádkové jednotky, která se využívá při demonstracích, na sportovních událostech, předvoji střelby, záchranných akcích na vodě a podobně, jako jsou třeba záchranné vesty,



defibrilátory nebo síťovaná auta. Policisté musí mít zdravotnický výcvik, protože tvoří první hrubou záplatu při událostech všemožného druhu.

Policisté Michal a Jarda, kteří nám toto přišli předvést, byli námi tázáni: jak se z nich stali policisté a jak vzpomínají na svá školní léta.

Michal se stal policistou, protože měl toto povolání v rodině a sám jej chtěl vykonávat. Na svá školní léta má pěkné vzpomínky, prý byl celkem raubíř.

Jardu práce policisty přitahovala, tak se pro ni rozhodl. Jeho školní léta byla fajn, s kamarády si užili mnoho zábavy.



13. Stanoviště Technické univerzity Ostrava, u kterého si děti mohly vyzkoušet hlavolamy a procvičit si logiku a motoriku. Účastnit se mohly jako jednotlivci, nebo soutěžit mezi sebou

v týmech, při čemž si osvojily schopnost spolupráce a domluvy. Toto stanoviště organizoval tým popularizace technických a přírodovědných oborů, který organizuje také kroužky, je součástí technické vysoké školy a zabývá se robotikou.

Otázka na tým popularizace technických a přírodních oborů:

Komu byste doporučili studium na této univerzitě?

Myslíme si, že pro studium na této univerzitě je důležité mít technické nadšení. Nedá se přesně říct, komu by studium zde mohlo vyhovovat, nechceme nikoho odradit. Je dobré nebát se. Dobré je, že po studiu na této škole nemusí být složité najít uplatnění.

14. „Obří lidské piškvorky“. Zde děti musely propojit logické uvažování s rychlým během.





Součástí programu bylo i další vystoupení pejsků – Dog trace, do kterého se zapojil pan učitel Tomis a na chvíli se stal figurantem, kterého měl pejsek za úkol vystopovat za překážkou.

Následovala ukázka policejních koní, při které si koně zvykali na střelbu a dým. Výcvik policejního koně trvá dle slov policistů průměrně jeden rok, po kterém se této práci následně věnují do devatenácti let.

Vítězi výtvarné soutěže se stala třída 4. B za 1. stupeň a 9. B za 2. stupeň, všichni žáci těchto tříd za odměnu vyhráli nanuk.

Vítězové soutěže odznaku všestrannosti:

Dívky:

1. Natálie Kociánová
2. Karolína Červenková
3. Simona Jabloňská

Chlapci:

1. Jiří Douša
2. Šimon Fasner
3. Dominik Folvarčný

Vítězové výtvarné soutěže:

1. stupeň: 4. B



2. stupeň: 9. B



Sportovci, kteří nás navštívili

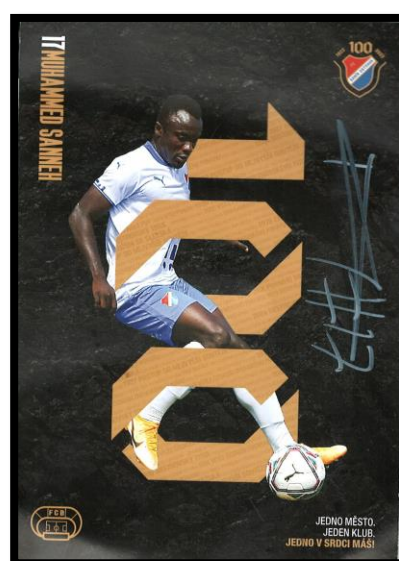
Bylo skvělé, že se organizátorům podařilo na naši akci pozvat tolik vynikajících sportovců předních ostravských klubů. Tady jsou jejich jména i s vlastnoručně podepsanými kartičkami.

FC Baník Ostrava

Denis Granečný, obránce



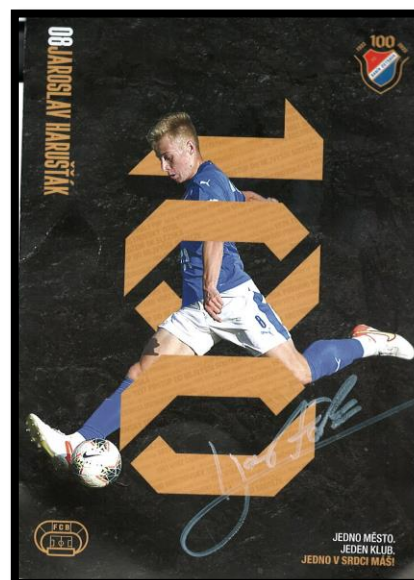
Muhammed Sanneh, obránce



Ondřej Chvěja, záložník



Jaroslav Harušťák, obránce



**Tomáš Galásek, hráčská legenda Baníku,
asistent trenéra FCB i české reprezentace**



HC Vítkovice Ridera

Lukáš Krenželok, útočník



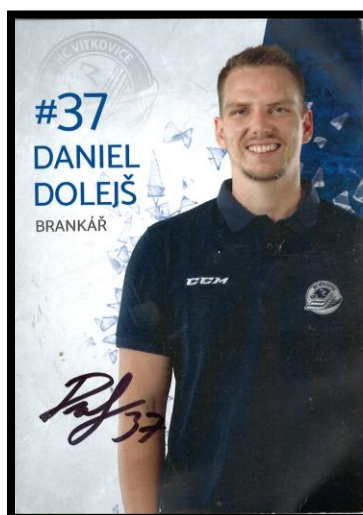
Karel Plášil, obránce



Aleš Stezka, brankář



Daniel Dolejš, brankář



1. SC TEMPISH Vítkovice

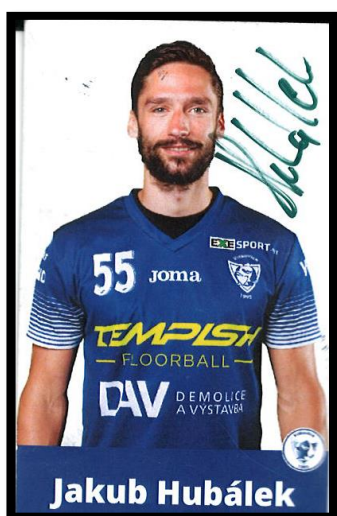
Denisa Ferenčíková, útočník



Alžběta Ďuríková, obránce



Jakub Hubálek, obránce



Jan Šebesta, obránce



Rozhovor s organizátory programu

Slavnostní otevření hřiště se připravovalo celé měsíce

Zajímá vás, jak to bylo s přípravami před slavnostním otevřením multifunkčního hřiště?

Položily jsme pár otázek našim učitelům a organizátorům této úspěšné akce, Janě Jeřábkové a Petru Tomisovi.



Jak obtížné pro vás bylo dohlížet na zdárný průběh stavby hřiště, aby bylo včas dokončeno pro slavnostní zahájení?

Kolaudace hřiště proběhla 1. 8. 2021. Samotné otevření pro naši sportovní školu a také pro veřejnost proběhlo 14. 9. 2021. Takže to nebylo časově náročné, vše proběhlo klidně, dle našich představ.

Bylo nutné navštěvovat školu i o prázdninách, abyste připravili program? Jak často jste sem docházeli?

Do školy jsme docházeli několikrát za měsíc. Čím více se kolaudace hřiště blížila, tím více času jsme museli věnovat přípravám, až sedm hodin námi vybraný den.

Kdo vám doporučil zajímavé hosty, kteří byli přítomni na slavnostním otevření multifunkčního hřiště? Stalo se, že by někteří oslovení odmítli pozvání?

Hosty jsme si vybírali sami ve spolupráci se sportovními kluby a se známými. Šlo hlavně o to, aby



hráči zrovna v daný den neměli zápasy. Kromě hráčů, kteří se k nám v ten den dostavili, jsme si také přáli, aby byl na akci přítomen Milan Baroš nebo Šárka Kašpárková, ale oba byli pracovně pryč, což jsme samozřejmě pochopili.



Plánujete do budoucna nějaké podobné akce - s různými hosty, aktivitami...?

Ano, dokonce ještě v tomto školním roce si přejeme zorganizovat podobnou akci, která by se měla uskutečnit na Mezinárodní den dětí, moc se na to těšíme.

V TV Polar bylo řečeno, že se zvažuje vybudování nové běžecké dráhy poblíž multifunkčního hřiště. Co si o

tom myslíte?

Určitě se těšíme, atletická dráha spolu s atletickými disciplínami nám zde chybí. Naše škola je sportovní, takže tato dráha určitě přijde vhod, žáci budou provozovat různé atletické disciplíny, jako je třeba sprint na 60 metrů, skok daleký a další. Věříme, že běžecká dráha bude brzy zhotovena a všem, co mají zájem o atletiku, se bude líbit.

Jaké sporty se na tomto hřišti dají provozovat, kromě basketbalu?

Naše sportovní hřiště má vysokou kapacitu, tudíž se zde může provozovat několik sportů. Basketbal, volejbal, házená, minikopaná, nohejbal, tenis, badminton...

Myslíte si, že to děti namotivuje po korona krizi a trochu si zacvičí?

Pevně věříme, že se hřiště bude plně využívat a naplní svůj účel. Již teď má hodně sportovních návštěvníků, kteří z toho mají radost, dělají něco pro své zdraví a





imunitu. Žákům naší školy je hřiště k dispozici také v rámci hodin TV nebo v odpoledních hodinách, kdy je zpřístupněno pro veřejnost.

Jaké možnosti jste měli při získání financí na výstavbu multifunkčního hřiště, kdo vám byl nápomocen?

Úřad městského obvodu Ostrava-Jih financoval výstavbu tohoto hřiště.

Jaká je kapacita hřiště, kolik se sem vejde lidí?

Záleží, o jaký sport se jedná. Je to různé.

Jak byste zhodnotili celou akci, proběhla podle vašich představ?

Byli jsme mile překvapeni. Dalo by se říct, že akce proběhla nad naše očekávání. Skvělá domluva, jak s učiteli, tak s žáky. Mohli jsme se na ně spolehnout. Ceníme si vzájemné spolupráce, to potěší.

Srdečně vám děkujeme za rozhovor a také za přípravu báječné akce. Počasí nám přálo, sluníčko se na nás smálo. Přejeme hodně štěstí do budoucna, ať hřiště poslouží co nejvíce dětem a budoucím sportovcům. SPORTU ZDAR!!!

Barbora Světlíková, Veronika Tkacziková, 9. B

Reportáž 2 – odpolední program: dojmy, ankety, rozhovory

V odpoledních hodinách se hřiště otevřelo pro veřejnost, občané se mohli zapojit do programu a navštívit stanoviště se svými dětmi. Součástí byla autogramiáda hokejistů HC Vítkovice Ridera, fotbalistů FC Baníku Ostrava a florbalistů 1. SC TEMPISH Vítkovice. V podvečerních hodinách paní učitelka a zástupkyně školy Vlasta Krmášková s pomocí dobrovolných hasičů zapálila pochodní vatru, na které si později učitelé, žáci a jejich rodiče měli možnost opéct špekáček a užít si pohodové atmosféry u ohně.

Anketa

Názory žáků a učitelů na celou událost:

Honza G., 9. A

Chtělo by to více sportu během celého dne.

Michal K., 9. A

Nejvíce mě bavil basketbal a fotbal.

Spoluautorka časopisu, 9. B

Je to tady pestré, plné aktivit různého druhu, nabitý program. Určitě jde o skvělou akci hlavně pro menší děti, které dle mého názoru vypadají spokojeně. Jednoznačně jde o jednu z nejlepších akcí za devět let.



Adam L., 9. B

Líbí se mi tady, hodně stanovišť zajišťuje spoustu zábavy. Baví mě pomáhat malým dětem.

Daniel T. a Miloslav H. z 8. B nám popsali nečekanou událost z odpoledního programu:

Jednou z neočekávaných chvil bylo, že se skákací hrad najednou začal vypouštět. Pozorující hradu byli šokováni. Naštěstí se nikomu nic nestalo. Velikým přáním bylo, aby se

hrad opět napustil vzduchem. Když chtěla paní učitelka udělat návštěvníkům radost a hrad znovu zprovoznit, bylo už moc hodin a slavnostní akce měla končit, takže poté už děti na hradu neskákaly. Všichni to samozřejmě pochopili a byli rádi, že si na akci naší školy mohli skákacího hradu užívat předtím.





Paní učitelka Těmínová:

Myslím si, že jde o velice dobře naplánovanou akci, která stála učitele spoustu práce. Je to něco nového a jiného. Děti to tady baví, takže je znát, že práce nepřišla nazmar. Na této škole jsem 28. rokem a musím říct, že se jedná o jednu z nejlepších a nejlépe zorganizovaných akcí za tuto dobu. Při nabitém programu, který trval až do

večera, si jistě každý našel něco, co ho bavilo.

Paní učitelka J. Šnapková:

Jsem samozřejmě ráda, že se takováto akce zorganizovala, počasí je dnes navíc moc pěkné. Organizátoři to vymysleli krásně.

Pan učitel Goj:

Je to akce velkých rozměrů. Obdivuji, že je organizována základní školou, toto bych čekal od města nebo univerzity, je to výjimečná událost. Smekám před kolegy, kteří akci organizovali. Dnes se udělalo krásné počasí a my máme být na co hrdí. **Redakce**

Hokej je součástí mého života

Rozhovor s hokejistou

Danielem Dolejšem

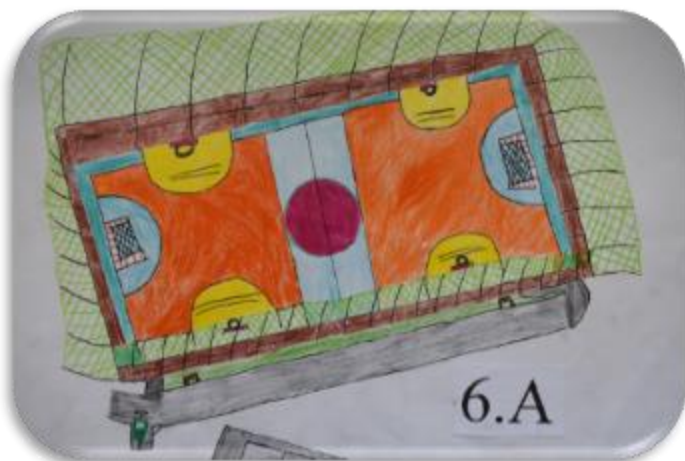
Považujete hokej za nenahraditelnou položku svého života?

Jednoznačně ano. Hokej je důležitou součástí mého života.

Jsou nějaké stinné stránky tohoto sportu, o kterých se moc nemluví a mělo by?

Pár by se jich našlo. Jednou z velkých nevýhod je, že nebývám o svátcích doma s rodinou.





Samozřejmě, hokej mě stále baví, nemůžu si stěžovat.

Vnímáte rozdíly mezi prvoligovými týmy v Havířově a Porubě a týmem Vítkovic?

Mezi těmito týmy je spousta rozdílů, například v kvalitě týmu a kolektivu.

Od roku 2013 jste za tým Vítkovic odehrál bez mála 150 zápasů, máte stále přehled, kolik z nich bylo vítězných?

Z hlavy to přesně určit nedokážu, ale řekl bych, že jich bylo více prohraných, než vyhraných. Snad se to ještě otočí.

Zúčastníte se utkání 17. 9.? Jak probíhají



Myslíte si, že vám vaše povolání zasahuje do života z hlediska časové náročnosti?

Určitě ano, chvílemi je to náročné.

Ze 138 zápasů v extralize jste svůj první odehrál v 19 letech, což znamená za pouhých osm let. Naplňuje vás tento sport stále?



obvyklé přípravy na zápas?

Rozhodně se zúčastním. Máme před sebou ještě tři zápasy, takže máme spoustu času vše vypilovat. **Míša Brázdová, Barča Světlíková, 9. B**

Odpolední anketa mezi návštěvníky

**Sportujete? Pokud ano, pravidelně, nebo jen příležitostně?
A co vás na této akci nejvíc baví?**

Ludmila, 78

Určitě, v mládí jsem dělala sportovní gymnastiku.

Jan Goj, učitel

Na základní škole jsem hrál fotbal, jenže jsem si zranil koleno, takže jsem musel přestat. Nějak mi to ovšem nevadilo, fotbal mě tou dobou už moc nebavil. Poté jsem se chtěl věnovat studiu na gymnáziu. Momentálně se věnuju turistice a někdy si zacvičím.

Verča, 14

Hodně sportuji hlavně v létě například badminton, plavání a podobně.

Simona a Lenka

Sportujeme jen příležitostně.

Miloš Holek, 13

Sportuji pravidelně, hraju florbal, ale v karanténě jsem měl pauzu od sportu.

Co vás na dnešním odpoledním programu baví nejvíce?

Denisa Ferenčíková

Baví mě to, jak děti můžou sportovat a vybrat si jakýkoliv stánek.

Alžběta Ďuríková

Nejvíce mě baví exhibice.



Bea, 17

Bavilo mě zapalování vatry.

Barča, 15

Nejvíce mě bavily ty velké bubliny a celkově ta akce byla velmi zábavná.

Daniel Takáč, 13

Především autogramiáda a stanoviště.

Anna Axmannová, 9. B

V bráně jsem byl už odmalička

Rozhovor s Alešem Stezkou

Aleš Stezka je 24 letý hokejový hráč, brankář s dresem číslo 30. V současnosti chytá za tým HC Vítkovice Ridera v české extralize, ke kterému se přidal v sezóně 2021/2022. Jde o Mistra Česka dorostu 2014, vítěze Clark Cupu USHL 2017, nositele stříbra Memoriálu Ivana Hlinky v roce 2015.

Od kolika let se věnujete hokeji? Baví vás to stále, i přes takto dlouhou dobu?

Odmalička jsem se věnoval sportu a snažil se co možná nejvíce hýbat. S hokejem jsem začal v šesti letech a každým jednotlivým rokem je to lepší a lepší. Baví mě stále více, takže určitě.

Vnímáte hokej spíše jako koníček, nebo práci a formu finančního zabezpečení?

Řekl bych, že to zahrnuje obojí. Má práce mě velmi baví, ale i to se počítá, hokej je pro mě obojím zároveň.

Jaké poslání má pozice brankáře? Z jakých důvodů jste si zvolil tuto cestu?





Všechny pozice jsou samozřejmě důležité, navzájem se doplňují a navazují na sebe. Již od malička jsem hrál v bráně a stále mě to baví, je to super.

Jste spokojený tam, kde jste teď?

Na jednu stranu ano, nemůžu si stěžovat, ve Vítkovicích jsem spokojený, je to skvělý tým. Ale na druhou stranu, vždy by to mohlo být lepší. Chci se pořád

posouvat dál, výš, vždy to může být lepší. Rád bych v budoucnu hrál v zahraničí, prozatím jsem však vděčný za to, co mám.

Co považujete za nejlepší zkušenost a úspěch ve vaší kariéře?

Za nejlepší úspěch pravděpodobně titul v Americe za kategorii junior a první vítězství v extralize. Každá zkušenost se hodí, každý zápas, zkouška, všechno nás nějakým způsobem obohatí nebo poučí do budoucna.

Co vás přimělo změnit tým a přidat se ke klubu HC Vítkovice Ridera?

Poté co jsem byl dva roky v Havířově, mi přišla nabídka z tohoto klubu, z čehož jsem byl nadšený, jedná se o jeden z těch úspěšnějších klubů. Takže takhle nějak se to seběhlo a teď jsem tady, spokojený.

Jak byste porovnal tým v Liberci, za který jste nějakou dobu hrál a tým Vítkovic, jehož jste poměrně čerstvým členem?

Každý klub má své výhody, něco svého. Porovnat to asi nejde.



Jak probíhají přípravy na zápas? Pociťujete větší nervozitu v novém týmu?

Přípravy jsou v každém klubu podobné, řekl bych až stejné. Tréninky, pauzy, tréninky, oběd a zase tréninky. Nervozitu cítíme vlastně všichni před každým zápasem, ale pravda asi je, že před úplně první hrou v novém týmu je to výraznější.

První ze sedmi zápasů v extralize jste zažil ve věku dvaceti let v roce 2017, jak vnímáte tento úspěch?

Určitě šlo o super zážitek, přestože zápas nebyl vítězný. Byla to skvělá zkušenost, splněný sen. Věřím, že se nám bude dále dařit.

Kdybyste měl vzkázat dětem a mladým lidem první myšlenku, která vás napadne při slově pohyb, co by to bylo?

Rozhodně ať dělají jakýkoli sport, dobré je zkusit vše, zkoušet dokud nenajdete to, co vás baví. Snažit se být neustále v pohybu a věnovat se nějakým aktivitám.

Michaela Brázdová, 9. B

Profesionální hokej a normální zaměstnání se skloubit nedají

Rozhovor s Lukášem Krenželokem, útočníkem HC Vítkovice Ridera, číslo dresu 29
V kolika letech jste začal hrát hokej?

Hokej jsem začal hrát asi ve třech letech.

Chtěl jste s hokejem začít sám, nebo vám jej někdo doporučil?

Přál si to můj otec.

Jak dlouho hrajete hokej?

Už 35 let.

Proč vám tatínek vybral zrovna tento sport?

Tatínek taky hrával hokej.





Máte/měl jste někdy zájem i o jiný sport, nebo je hokej vaše srdcová záležitost již od začátku?

Někdy hraji doplňkové sporty, jako je například fotbal.

Stal se vám při hokeji někdy nějaký úraz?

Nějaké zlomeniny, jizvy a přetrhnuté svaly.

V kolika letech si myslíte, že je dobré začít hrát hokej, když bychom se mu chtěli věnovat profesionálně?

Myslím si, že čím dříve, tím lépe. Ideální věk je asi kolem 3-4 let.



Do jakého věku si dokážete představit, že hrajete hokej profesionálně?

To teď nemůžu zodpovědět, nemám tušení. Každopádně musím být zdrav.

Dokážete si představit, že musíte profesionální hraní hokeje skloubit s jiným zaměstnáním?

Představit si to nedokážu, myslím si, že to nejde.

Veronika Tkacziková, 9. B

Budu hrát, dokud mi bude sloužit zdraví

**Rozhovor s Karlem Plášilem,
obráncem hokejového klubu HC Vítkovice
Ridera, číslo dresu 5**

V kolika letech jste začal hrát hokej?

S hokejem jsem začal ve čtyřech letech.

Chtěl jste s hokejem začít sám, nebo vám jej někdo doporučil?



Mí rodiče mi dali na výběr mezi hraním hokeje a fotbalu, já si vybral hokej.

Jak dlouho hrajete hokej?

Hraji už 24 let.

Máte/měl jste někdy zájem i o jiný sport, nebo je to vaše srdcová záležitost již od začátku?

Okrajově hraji hokejbal.

Stal se vám při hokeji někdy nějaký úraz?

Staly se mi pouze drobné a střední úrazy, větší zatím ne.

V kolika letech si myslíte, že je dobré začít hrát hokej, když bychom se mu chtěli věnovat profesionálně?

Záleží i na rodičích, myslím si, že s hokejem každý může začít asi tehdy, když bude chtít, možná je to pro profesionální hru vhodné kolem pěti let.

Do jakého věku si dokážete představit, že hrajete hokej profesionálně?

Představuji si, že budu profesionálně hrát, dokud mi bude sloužit zdraví.

Dokážete si představit, že musíte profesionální hraní hokeje skloubit s jiným zaměstnáním?

Určitě si to nedokážu představit, zřejmě je nemožné to zvládat.

Veronika Tkacziková, 9. B



**Florbal jsem začala hrát,
protože fotbalový klub pro holky nebyl**

**Rozhovor s Denisou
Ferenčíkovou,
útočnicí 1.SC TEMPISH
Vítkovice, číslo dresu 10**

V kolika letech jste začala hrát florbald?

Florbal jsem začala hrát ve 14 letech.

Proč jste si vybrala právě florbal?

Já jsem z počátku hrávala fotbal,



jenomže tam kde jsem vyrůstala, nebyl dívčí fotbalový klub, tak jsem začala s florballem.

Jak dlouho už hraje te florbal?

Hraji už 15 let.

Jak dlouho si dokážete představit, že hrajete florbal profesionálně?

Florbal chci hrát, dokud mi bude sloužit zdraví.

Stal se vám při florbalu někdy nějaký úraz?

Mně se zatím žádný vážnější úraz ve florbalu nestal, často se stávají úrazy jako například výrony, poraněná kolena, přetrhané vazy a modřiny.

Veronika Tkacziková, 9. B

Florbal jsem začala hrát na základní škole

Rozhovor s Alžbětou Ďuríkovou,

obránkyní 1.SC TEMPISH

Vítkovice, číslo dresu 88

V kolika letech jste začala hrát florbal?

Hraji už od svých 14 let.

Proč jste si vybrala právě florbal?

Tato příležitost se mi naskytla na základní škole.

Jak dlouho už hraje florbal?

Už je to 12 let.

Jak dlouho si dokážete představit, že hraje florbal profesionálně?

Dokud budu v dobrém zdravotním stavu.



Stal se vám při florbalu někdy nějaký úraz?

Zatím jsem při hře nebyla vážněji zraněna, často vidíme úrazy, jako jsou výrony, modřiny, přetrhané svaly, poraněné dolní končetiny a podobně.

Veronika Tkacziková, 9. B

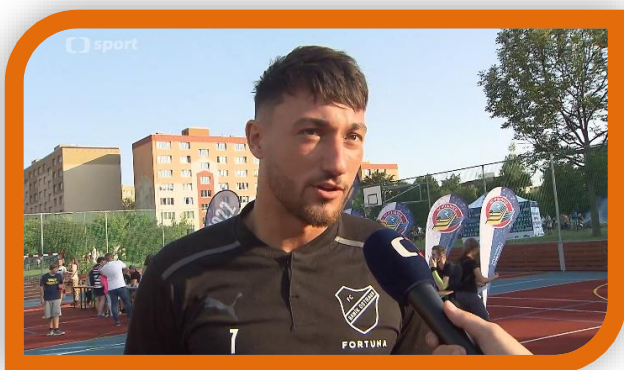


Co řekli hráči Baníku České televizi

Vybíráme vyjádření zástupců Baníku, Tomáše Galáska a Ondřeje Chvěji, která uvedli pro Českou televizi. Pořad s názvem Vraťme dětem sport byl odvysílán v premiéře 23. 9. na ČT Sport.

Tomáš Galásek: Zvláště v době pandemie jsou sportoviště důležitá

V těchto těžkých časech pandemie je důležité, aby bylo otevřeno co nejvíc takových venkovních sportovišť a byla možnost pro všechny věkové kategorie dětí, aby na těchto hřištích mohly sportovat a rozvíjet se v pohybu.



Ondřej Chvěja: Nevěděli jsme, co s mým malým bráchou zavřeným doma

Mám malého bráchu, a jak byl zavřený doma, tak jsme ani pořádně nevěděli, co s ním, protože pořád chtěl jít ven, ale bohužel byla ta opatření

(protipandemická – poz. red.). Takže jsme rádi, že teď už se to otevřelo, brácha taky začal chodit na fotbal a je díky tomu šťastný.



Redakce



Názory

Otevření hřiště: Velmi povedená akce, až na to otřesné vedro a nedostatek pití



V úterý 14. září proběhla v naší škole dlouho očekávaná a plánovaná akce, a sice slavnostní otevření nového multifunkčního hřiště. Na akci jsme se velmi těšili, zvláště poté, co jsme se dozvěděli, že na odpolední program akce dorazí profesionální fotbalisté Baníku Ostrava, hokejisté Vítkovic a florbalisté stejnojmenného klubu.

Dopolední program se povedl, jen jsme podcenili pití

Po příchodu do školy jsme se hned přemístili do jejího venkovního areálu. Slavnostní zahájení akce proběhlo



ve skvělé atmosféře všech zúčastněných a po jejím konci jsme začali plnit všechny disciplíny, které pro nás byly připraveny. Zhruba po čtyřech hodinách se začala naplňovat otázka, co tam budeme těch šest hodin dělat? Kolem půl dvanácté jsme měli úkoly splněné a čekat do jedné se nám opravdu nechtělo. Do toho se začalo ozývat ohromné teplo a pět hodin na slunci v kuse. Zásoby vody nám dávno došly a nikde nic nebylo. Naštěstí nás zachránila paní učitelka Halatová, která nám nabídla její pití, za což jí děkujeme. S přibližně dvacetiminutovým zdržením jsme se konečně dostali na oběd a mohli se napít. Tím skončil dopolední program, který se i přes tyto věci povedl.



I odpoledne jsme prožili spoustu zajímavých věcí

Na odpolední program jsme dorazili hned na půl čtvrtou, jelikož jsme chtěli vše stihnout. Hned při začátku akce jsem se potkal s mým dlouholetým kamarádem a bývalým spolužákem. Poté jsme začali plnit úkoly, za které jsme měli po jejich splnění dostat špekáček. Některé disciplíny jsem znal už z dopoledního programu, ale objevily se i velmi zajímavé a zábavné, které jsem už dlouho nebo vůbec nedělal. Dříve, než jsme všechny úkoly splnili, jsme se přemístili na slavnostní zapálení vatry a autogramiádu hráčů již zmiňovaných klubů. Vše proběhlo v naprostém pořádku a my jsme šli dodělat zbývající dva úkoly. Nakonec jsme to nestihli, jelikož začínala exhibice sportovců a na stanovištích byly obrovské fronty.



Exhibici vyhráli hokejisté Vítkovic a to mě jako jejich fanouška hodně potěšilo. Po exhibici jsme už ale museli jít domů, protože jsme měli něco domluveného. Ještě před odchodem jsem si koupil ve stánku od jídelny pití, což bylo oproti dopolednímu programu veliké plus. Také už bylo k večeru, takže nebylo takové teplo, spíš příjemně. Tímto jsme zakončili akci, která byla velmi povedená a asi na dlouhou dobu poslední těchto rozměrů na naší škole.

Miloslav Holek, 8. B

Slavnostní otevření hřiště se velmi povedlo, říkali učitelé i návštěvníci

Na slavnostní otevření hřiště míří stovky lidí, aby si za splněné úkoly mohli upéct špekáček. Jsou zde i policisté a hasiči, kteří ukazují svoje vozidla i svoje taktiky hašení a obrany. Takže pokud máte chuť zmlátit svého kamaráda obuškem nebo ho postříkat hasící pěnou, je tato akce přímo pro vás. To byl jen vtíp.

Tato akce je velmi povedená, říkají učitelé i návštěvníci. Na akci se taky objevili hráči Baníku. Bylo tam hodně aktivit i zábavných her. Taky se tam objevili učitelé z prvního stupně i ze školky, což někteří starší žáci uvítali, protože je moc často nevidí. Na akci byl taky mladším žákům k dispozici skákací hrad. Mohli jste si i vyzkoušet střílení z luku na terč nebo házení freezbee. Mohli jste i sledovat, jak profesionální fotbalisté hrají fotbal mezi sebou.

Matyáš Zeuner, 7. B

